

Słowo Boże: Ezd 10,1-3

Zdarzenia - Słowo Boże: Ezd 10,1-3

Tytuł	Słowo Boże: Ezd 10,1-3
Kiedy	Cz, 26. marzec 2026

Opis

Słowo Boże:	Ezd 10,1-3
-------------	------------

"Gdy Ezdrasz, płacząc i klęcząc przed domem Bożym, modlił się i wyznawał grzechy, zebrał się dokoła niego bardzo wielki tłum z Izraela: mężczyzn, kobiet i dzieci, przy czym lud płakał rzewnymi łzami. Wtedy do Ezdrasza odezwał się Szekaniasz, syn Jechiela z synów Elama, i rzekł: «Myśmy popełnili przestępstwo przeciw Bogu naszemu, żeśmy wzięli za żony kobiety obcoplemienne spośród narodów tej krainy. Ale mimo to jest jeszcze nadzieja dla Izraela. Toteż teraz zobowiązmy się uroczyście przed Bogiem naszym, że - za radą pana mojego i tych, którzy z szacunkiem odnoszą się do Przykazania Boga naszego - odprawimy wszystkie te żony nasze obcoplemienne i to, co z nich się narodziło, bo tak postąpić należy według Prawa.»"

P: Oto Słowo Boże! — W: Bogu niech będą dzięki!

Pomoc w rozważaniach:

- To Słowo Boże tłumaczy nam jeden z bardzo poważnych problemów Izraela, który decydował o tak zwanym wybraństwie Izraela. Wybraństwo to polegało m.in. na tym, że Izrael był przez Boga wybrany spośród wielu narodów pogańskich, w celu przechowania WIARY w JEDNEGO BOGA! - To wybraństwo nie przynosiło Izraelowi żadnej wygody czy przyjemności życia, lecz raczej, i to często, ciężkie walki oraz konieczność znoszenia wielkich przeciwności, upokorzeń i cierpień, których piekło nie szczędziło temu ludowi wybranemu. - Szatan walczył o oderwanie tego narodu od prawdziwego, jedynego Boga, - i nadal walczy do dziś, aby oderwać od Boga wszystkich, którzy wierzą w Jego Istnienie oraz ufają Słowu Bożemu. - Dlatego jako piękne pouczenie, a zarazem przestrożę, czytamy w księdze Syracha: **"Synu, jeżeli masz zamiar służyć Panu, przygotuj swą duszę na doświadczenie! Zachowaj spokój serca i bądź cierpliwy, a nie trać równowagi w czasie utrapienia! Przyłgnij do Niego, a nie odstępuj, abyś był wywyższony w twoim dniu ostatnim. Przyjmij wszystko, co przyjdzie na ciebie, a w zmiennych losach utrapienia bądź wytrzymały! Bo w ogniu doświadcza się złoto, a ludzi miłych Bogu - w piecu utrapienia. Bądź Mu wierny, a On zajmie się tobą, prostuj swe drogi i Jemu zaufaj! Którzy boicie się Pana, oczekujcie Jego zmiłowania, nie zbaczajcie z drogi, abyście nie upadli. Którzy boicie się Pana, zawiercie Mu, a nie przepadnie wasza zapłata. Którzy boicie się Pana, spodziewajcie się dobra, wiecznego wesela i zmiłowania! Popatrzcie na dawne pokolenia i zobaczcie: któż zaufał Panu, a został zawstydzony? Albo któż trwał w bojaźni Pańskiej i był opuszczony? Albo któż wzywał Go, a On nim wzgardził? Dlatego że Pan jest litościwy i miłosierny, odpuszcza grzechy i zbawia w czasie utrapienia."** (Syr 2,1-11).

- Wielkim problemem dla Izraela były małżeństwa mieszane - Żydów z pogankami. Tu chodziło jednak jedynie o to, że kobiety z innych narodów, które wchodziły do rodzin izraelskich,

przynosiły ze sobą wiarę w różne bożki pogańskie, co stanowiło dla Izraelitów wielkie zagrożenie dla zachowania wiary w jednego, prawdziwego Boga. - Dlatego też prorocy i inni rządzący w Izraelu, którym wiara w prawdziwego Boga leżała mocno na sercu, musieli nieraz podejmować bardzo ostre decyzje, zwłaszcza tam, gdy poganie upierali się pozostawać przy swojej fałszywej wierze.

- Dziś rolę Narodu Wybranego w świecie spełnia Kościół, którym jest sam Jezus Chrystus, zaś wierzący w Niego są Jego Członkami. **"Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi. Takiego bowiem potrzeba nam było Arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielonego od grzeszników, wywyższonego ponad Niebiosy, takiego, który nie jest obowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu."** (Hbr 7,25-27a). - Nie powinniśmy więc negować naszych słabości, błędów i zaniedbań, ale też wobec naszych licznych grzechów nie tracić odwagi, lecz pełni ufności mieć nadzieję na pomoc Łaski i Miłosierdzia Bożego oraz ze wszelkich sił starać się zdecydowanie o uświęcenie własne i innych.

- Historia o faryzeuszach i celnikach, którą opowiedział Jezus, powinna nam otworzyć oczy na sposób, w jaki Bóg patrzy na człowieka. Faryzeusz przechwalał się przed Bogiem swoimi dobrymi uczynkami, lecz całkiem przemilczał swoje złe czyny, **"natomiast celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku Niebu, lecz bił się w piersi i mówił: «Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!» Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unia, będzie wywyższony."** (Łk 18,13-14).

· Jaka jest moja postawa przed Bogiem: czy tego samochwały, faryzeusza, czy też tego, skruszonego grzesznika, celnika? - Za kogo naprawdę uważam siebie przed Bogiem, przed ludźmi i przed sobą samym? - Czy dostrzegam, że Jezus w Swej ocenie daje wielką nadzieję nawracającym się i pokutującym grzesznikom, czego jednocześnie odmawia zadufanym w sobie, zatwardziałym zarozumiałcom?

W świetle Słowa Bożego - czyniąc dobre postanowienie - przepróśmy Boga za wszelkie nasze zaniedbania, winy i grzechy, z pokorą prosząc o ich przebaczenie

Modlitwa dnia:

Módlmy się: Boże, Ty przez przebaczenie i litość najpełniej okazujesz swoją wszechmoc, udzielaj nam nieustannie swojej łaski, abyśmy dążąc do obiecanego nam Nieba, stali się uczestnikami szczęścia wiecznego. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.